

-
**МОТИВИ към присъда №180 от 06.04.2023 г. по НОХД №75/2023 г.
по описа на Районен съд-София, 121-ви състав**
-

Софийска районна прокуратура е внесла обвинителен акт по досъдебно производство №2154/2020 г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр. пр. №40555/2020 г. по описа на Софийска районна прокуратура срещу И. Б. С. за това, че на 01.09.2020 г., в гр. София, ж.к. Овча купел, с цел да набави за себе си имотна облага възбудил и поддържал заблуждение у В. И. С., че ще му предостави на изгодна цена строителна техника: генератор за ток, перфоратор, резачка и други, като с това причинил на В. И. С. имотна вреда в размер на 1000 лв., като деянието представлява опасен рецидив - С. извършил престъплението, след като е бил осъждан два или повече пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер, като поне за едно от тях изпълнението на наказанието не е отложено по чл. 66 НК, както следва: със споразумение по НОХД №262/2013 г. по описа на РС - Стара Загора, в сила от 04.02.2013 г., за престъпление по чл. 195 ал. 1 т. 4 пр. 1 и 2 вр. чл. 194 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 4 вр. ал. 1 НК му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 7 месеца, изпълнението на което е отложено на основание чл. 66 ал. 1 НК за срок от 3 години; с присъда по НОХД №541/2016 г. по описа на РС - Т., в сила от 18.06.2016 г. за престъпление по чл. 195 ал. 1 т. 4 т. 5 и т. 7 вр. чл. 194 ал. 1 вр. чл. 28 ал. 1 НК му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 8 месеца и за престъпление по чл. 319 вр. чл. 20 ал. 2 НК му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 8 месеца, като на основание чл. 23 ал. 1 НК на С. е определено едно общо наказание измежду наказанията, наложени по НОХД №541/2016 г. по описа на РС - Т. и наказанието, наложено с определение №12 от 12.02.2013 г. по НОХД №44/2013 г. по описа на РС - Омуртаг - 5 месеца „Лишаване от свобода“, в размер на най-тежкото от тях, а именно 8 месеца „Лишаване от свобода“, при първоначален „строг“ режим за изтърпяване, като на основание чл. 25 ал. 1 вр. чл. 23 ал. 1 НК на С. е определено общо наказание измежду наказанието, наложено с определение №503/ 24.10.2012 г. по НОХД № 2244/2012 г. по описа на РС - Стара Загора - 6 месеца „Лишаване от свобода“ и наказанието, наложено с определение №64/04.02.2013 г. по НОХД №262/2013 г. по описа на РС - Стара Загора - 7 месеца „Лишаване от свобода“, в размер на най-тежкото от тях, а именно 7 месеца „Лишаване от свобода“, при първоначален „строг“ режим за изтърпяване, като не са изтекли пет години от изтърпяване на наказанията по предишните присъди - престъпление по чл. 211 пр. 2 вр. чл. 209 ал. 1 вр. чл. 29 ал. 1 б. „Б“ НК.

По делото по искане на подсъдимия С. и неговия служебен защитник – адв. П. К.-САК е проведено предварително изслушване по реда на глава XXVII от НПК за решаване въпросите по чл. 371 т.2 от НПК.

Пострадалият В. И. С. не е пожела да бъде конституиран като ЧО/ГИ.

Прокурорът поддържа обвинението като предлага на съда да признае подсъдимия за виновен и му наложи наказание към минимума, като съобрази вида на производството. Предлага в тежест на подсъдимия да бъдат възложени разноските в производството.

Подсъдимият И. Б. С. прави самопризнание при условията на чл. 371 т. 2 НПК признава изцяло фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като дава съгласие да не се събират доказателства по тези факти. Съжалява за станалото в последната си дума. Подсъдимият се възползва от правото си да не дава обяснения.

Служебният защитник на подсъдимия С. - адв. К.-САК дава съгласие по смисъла на чл. 371 т. 1 НПК и моли съда да определи наказание лишаване от свобода към минимума.

Съдът, като съобрази, че самопризнанието на подсъдимия И. Б. С. по чл. 371 т.2 от НПК се подкрепя от събраните в досъдебно производство №2154/2020 г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр. пр. №40555/2020 г. по описа на Софийска районна прокуратура доказателства, с определение от 06.04.2023 г. обяви, че при постановяване на присъдата ще ползва самопризнанието на С. без да събира повече доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт. Предвид на това, в хода на съдебното следствие на основание чл. 373 ал.2 от НПК не е извършван разпит на подсъдимия и свидетелите.

Доказателствата по делото са писмени и гласни. На основание чл. 373 ал. 1 НПК съдът прие събраните в досъдебното производство, приобщи ги към делото и ги огласи.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите и становищата на страните, приема за установено от

ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Подсъдимият И. Б. С. е роден на 19.02.1977 г. в гр. София, живущ ул. „Гайтанци“ №23, българин, български гражданин, неграмотен, неженен, безработен, осъждан, с ЕГН *****.

На неустановена по делото дата през месец август 2020 г. свидетелят В. Б. Т. се намирал на детска площадка, находяща се в гр. София, ж.к. Овча купел, където играело детето му. Към него се приближил С., който се представил на свидетеля Т. с малко име

„Васко“. Двамата се заговорили и установили, че имат еднакви автомобили марка „БМВ“, модел „Х5“.

В разговора С. споделил, че желае да продаде автомобила си, вкл. чрез сделка „на бартер“, по повод на което двамата със свидетеля Т. си разменили телефоните за контакт. С. споделил още, че работи по изграждане на метрото в ж.к. Овча купел, гр. София, като бригадата, с която работел, приключвала работа до дни, поради което имал за продажба строителна техника. Свидетелят Т. проявил интерес от закупуване на строителна техника, като телефонира на своя брат - свидетеля Ю. Б. Т., за да му сподели.

От своя страна, свидетелят Ю. Т. телефонира на свидетеля В. И. С., тъй като същият работел като строител. При разговора им свидетелят С. преценил, че предлаганата за продажба строителна техника би могла да му бъде полезна, затова се съгласил да отпътува за гр. София заедно със свидетеля Ю. Т. и да се срещне с продавача – подсъдимия С..

На 01.09.2020 г. свидетелите В. С. и Ю. Т. отпътували за гр. София с лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Голф плус“, с рег. №Е 5463 МТ, собственост на свидетеля Ю. Т.. След като пристигнали в гр. София, към тях се присъединил и свидетелят В. Т., чрез когото била направена и конкретната уговорка за място и време на срещата с обвиняемия С..

Около обяд на същия ден, свидетелите В. С., Ю. Т. и В. Т. пристигнали на паркинга на търговски обект - магазин „СБА“ в ж.к. Овча купел II, гр. София, където след около 15 минути дошъл С., придружен от свидетеля С. Е. Т..

Докато С. разговарял със свидетелите В. С., Ю. Т. и В. Т., свидетелят Т. стоял отстрани и не участвал в разговора им. Осъзнавайки, че би могъл да се облагодетелства финансово, подсъдимият С. решил да се възползва от създадената ситуация, като без да има първоначално намерение да поема каквито и да било ангажименти, заявил на свидетеля С., че строителната техника, която предлага за продан - генератор за ток, перфоратор, резачки и други инструменти, се намирала в микробус, паркиран в близост, но тъй като същият бил без регистрационни номера и не бил в движение, било необходимо да се отиде с автомобил до паркинга, където същият бил паркиран.

По описания начин С. възбудил заблуждение у свидетеля С., който единствен имал технически познания и се нуждаел от подобен вид строителна техника, че ще му продаде такава на изгодна цена. Свидетелят С. се съгласил да придружи обвиняемия С. до указаното място. За да отидат до там, свидетелят Ю. Т. предоставил автомобила си за управление на свидетеля С., като С. се качил на предната пасажерска седалка в автомобила, а свидетелят Т. седнал отзад в автомобила. По препоръка на подсъдимият С., свидетелите С. и Ю. Т. дори свалили задните седалки, за да може да се натовари техниката.

Съзнавайки, че няма възможност и намерение да изпълни поетите от него ангажименти, подсъдимият С. упътил свидетеля С. до магазин „Фантастико“, намиращ се в ж.к. Овча купел II, гр. София, заявявайки му да спре при входа за подземния паркинг на магазина, тъй като микробусът, в който се намирала строителната техника, бил паркиран там. След като свидетелят С. спрял автомобила, С. предложил свидетелят С. да му даде предварително парична сума в размер на 500 лв., още докато са в автомобила, за да не брои парите в подземния паркинг. Свидетелят С. се съгласил, като предал на С. сума в размер на 500 лв., събрана от лични спестявания. След като преброил сумата, С. я предал на свидетеля С. Т., за да я съхранява.

След това свидетелят Т. слязъл от автомобила и се отправил към паркинга на търговския обект. Оставяйки насаме със свидетеля С., С. му поискал парична сума в размер на още 500 лв., като в подкрепа на възбуденото вече у свидетеля С. заблуждение, С. му обещал, че срещу сумата в общ размер на 1 000 лв. ще може да вземе от микробуса каквато строителна техника си хареса. В резултат на възбуденото заблуждение свидетелят С. веднага се съгласил, като повторно предал на С. сума в размер на 500 лв.. Получавайки средствата,

С. казал на свидетеля С. да паркира автомобила в началото на паркинга и да изчака, а той самият щял да докара микробуса. Слизайки от автомобила на свидетеля Т., подсъдимият се отправил към изхода на паркинга, след което се оттеглил в неустановена по делото посока. По описания начин С. причинил на свидетеля В. С. имотна вреда в размер на 1 000 лв., явяваща се заплатената от страна на свидетеля С. цена за обещаната му строителна техника - генератор за ток, перфоратор, резачка и други.

Свидетелят С. почакал известно време, но тъй като обвиняемият С. не се върнал, телефонира на свидетеля В. Т., за да се свърже със С. и да го попита какво се случва. Докато свидетелят В. Т. правел опити да телефонира на С., свидетелят С. се върнал на паркинга на магазин „СБА“, където го чакали свидетелите В. и Ю. Т.и. След около 30 минути свидетелят В. Т. успял да се свърже с подсъдимия, който му заявил, че скоро ще се върне при тях, но след като изчакали още и никой не дошъл, свидетелите В. С., Ю. Т. и В. Т. си тръгнали.

Видно от приложената по делото справка за съдимост на обвиняемия, към датата на инкриминираното деяние И. Б. С. е бил осъждан два и повече пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер, като поне за едно от тях изпълнението на наказанието не е отложено по чл. 66 от НК, както следва:

Със споразумение по НОХД №262/2013 г. по описа на Районен съд - Стара Загора, влязло в сила от 04.02.2013 г., С. е бил осъден за умишлено престъпление от общ характер, а именно престъпление по чл. 195 ал. 1 т. 4 пр. 1 и 2 вр. чл. 194 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 4 вр. ал. 1 НК, като му било наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 7 месеца, изпълнението на което е отложено на основание чл. 66, ал. 1 НК за срок от 3 години.

С присъда по НОХД № 541/2016 г. по описа на Районен съд - Т., влязла в сила от 18.06.2016 г., С. е бил осъден за умишлени престъпления от общ характер - престъпление по чл. 195, ал. 1 т. 4 т. 5 и т. 7, вр. чл. 194 ал. 1 вр. чл. 28 ал. 1 НК, като му било наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 8 месеца и престъпление по чл. 319 вр. чл. 20 ал. 2 НК, като му било наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 8 месеца.

На основание чл. 23 ал. 1 НК на С. е било определено едно общо наказание измежду наказанията, наложени по НОХД № 541/2016 г. по описа на РС - Т. и наказанието, наложено с определение № 12 от 12.02.2023 г. по НОХД № 44/2013 г. по описа на РС - Омуртаг - 5 месеца „Лишаване от свобода“, в размер на най-тежкото от тях, а именно 8 месеца „Лишаване от свобода“, при първоначален „строг“ режим за изтърпяване. На основание чл. 25, ал. 1 вр. чл. 23 ал. 1 НК на С. е било определено общо наказание измежду наказанието, наложено с определение №503 от 24.10.2012 г. по НОХД №2244/2012 г. по описа на РС - Стара Загора - 6 месеца „Лишаване от свобода“ и наказанието, наложено с определение №64 от 04.02.2013 г. по НОХД №262/2013 г. по описа на РС - Стара Загора - 7 месеца „Лишаване от свобода“, в размер на най-тежкото от тях, а именно 7 месеца „Лишаване от свобода“, при първоначален „строг“ режим за изтърпяване.

Видно от приложената по делото справка за изтърпени от С. наказания, определеното общо наказание измежду наказанията, наложени с определение №503/24.10.2012 г. по НОХД №2244/2012 г. по описа на РС - Стара Загора и с определение № 64 от 04.02.2013 г. по НОХД №262/2013 г. по описа на РС - Стара Загора, е било изтърпяно на 09.11.2016 г., като от тази дата С. е търпял определеното общо наказание измежду наказанията, наложени по НОХД № 541/2016 г. по описа на РС - Т. и наказанието, наложено с определение № 12 от 12.02.2013 г. по НОХД №44/2013 г. по описа на РС - Омуртаг. С. е бил освободен от затвора в гр. София на 26.05.2017 г. по изтърпяване.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и логическо единство намира за установена по безспорен начин фактическата обстановка изложена в обвинителния акт.

Изложената фактическа обстановка съдът намира за установена въз основа на: самопризнанието на подсъдимия С., направено в хода на предварителното изслушване на основание чл. 371 т.2 от НПК.

Съдът намира, че самопризнанието на подсъдимия С. се подкрепя изцяло от събраните по надлежния процесуален ред в досъдебното производство доказателства, които са приобщени по реда на чл. 283 от НПК, а именно: показания на свидетелите В. И. С., Ю. Б. Т., В. Б. Т., С. Е. Т., писмени доказателства и доказателствени средства - протокол за разпознаване от 09.06.2021 г.; протокол за разпознаване от 30.06.2021 г., протоколи за разпознаване от 12.10.2021 г., протокол за разпознаване от 15.04.2022 г., протокол за очна ставка, справка от централна база - КАТ за собственост на МПС, справка за съдимост на С., справка за изтърпени наказания.

Съдът намира, че събраните и обсъдени по този начин доказателства по делото са безпротиворечиви и взаимно допълващи се, като водят до следните

ПРАВНИ ИЗВОДИ :

Съдът като прецени всички доказателства, релевантни за делото съгласно чл. 14 НПК поотделно и в тяхната съвкупност приема, че с горното деяние, подсъдимият С. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл. 211 пр. 2 вр. чл. 209 ал. 1 вр. чл. 29 ал. 1 б. „Б” НК.

От обективна страна, подсъдимият на 01.09.2020 г., в гр. София, ж.к. Овча купел, с цел да набави за себе си имотна облага възбудил и поддържал заблуждение у В. И. С., че ще му предостави на изгодна цена строителна техника: генератор за ток, перфоратор, резачка и други и с това причинил на В. И. С. имотна вреда в размер на 1000 лева, като деянието представлява опасен рецидив - С. извършил престъплението, след като е бил осъждан два или повече пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер, като поне за едно от тях изпълнението на наказанието не е отложено по чл. 66 от НК, както следва:

- Със споразумение по НОХД № 262/2013 г. по описа на Районен съд - Стара Загора, в сила от 04.02.2013 г., за престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 4, пр. 1 и 2, вр. чл. 194, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 4, вр. ал. 1 от НК му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 7 месеца, изпълнението на което е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 3 години;
2013. С присъда по НОХД №541/2016 г. по описа на РС - Т., в сила от 18.06.2016 г., за престъпление по чл. 195 ал. 1 т. 4 т. 5 и т. 7 вр. чл. 194 ал. 1 вр. чл. 28 ал. 1 НК му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 8 месеца и за престъпление по чл. 319 вр. чл. 20 ал. 2 НК му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от

8 месеца, като на основание чл. 23, ал. 1 НК на И. Б. С. е определено едно общо наказание измежду наказанията, наложени по НОХД № 541/2016 г. по описа на РС - Т. и наказанието, наложено с определение № 12 от 12.02.2013 г. по НОХД № 44/2013 г. по описа на РС - Омуртаг - 5 месеца „Лишаване от свобода“, в размер на най-тежкото от тях, а именно 8 месеца „Лишаване от свобода“, при първоначален „строг“ режим за изтърпяване. На основание чл. 25, ал. 1, вр. чл. 23, ал. 1 от НК на С. е определено общо наказание измежду наказанието, наложено с определение № 503 от 24.10.2012 г. по НОХД № 2244/2012 г. по описа на РС - Стара Загора - 6 месеца „Лишаване от свобода“ и наказанието, наложено с определение № 64 от 04.02.2013 г. по НОХД № 262/2013 г. по описа на РС - Стара Загора - 7 месеца „Лишаване от свобода“, в размер на най-тежкото от тях, а именно 7 месеца „Лишаване от свобода“, при първоначален „строг“ режим за изтърпяване, като не са изтекли пет години от изтърпяване на наказанията по предишните присъди.

От субективна страна, подсъдимият И. Б. С. е действал виновно, при форма на вината пряк умисъл по смисъла на чл. 11 ал. 2 НК - съзнавал е общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал настъпването на тези последици. Съзнавал е противоправността на деянието си, като умисълът му се обективира от действията му, описани по-горе, очертан и от показанията на свидетелите В. С., Ю. Т. и В. Т.. Това е така, тъй като въпреки, че не е имал изначално намерение, а и възможност да предостави на пострадалия строителна техника - генератор за ток, перфоратор, резачка и други инструменти, съзнавайки също, че към 01.09.2020 г. вече е бил осъждан два и повече пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер, като поне за едно от тях изпълнението на наказанието не е отложено по чл. 66 НК. обвиняемият С. настойчиво уверявал свидетеля С., че ще му продаде описаната строителна техника на изгодна цена.

В крайна сметка подсъдимият се възползвал от създаденото у свидетеля С. заблуждение, а именно неверните представи, че действително ще закупи от подсъдимия строителна техника, от която същият се нуждаел, като в резултат на имущественото разпореждане, извършено от страна на пострадалия С., С. получил имотната облага, задържайки в себе си предадената му от свидетеля С. сума в общ размер на 1 000 лева. Реализацията на специфичната му користна цел да се облагодетелства финансово, е станала възможна именно чрез осъществяване на измамливите му действия, като С. изначално е бил наясно, че действителните факти не са такива, каквито се представят от него, но именно тези факти ще мотивират свидетеля С. да се разпорежи с имуществото си, с което да му се причини имотната вреда.

ВИД И РАЗМЕР НА НАКАЗАНИЕТО:

По отношение определянето на съответното наказание, съдът взе предвид вида на производството - Глава 27, чл.371 т.2 от НПК, съобразявайки редакцията на чл.58а НК.

За престъплението по чл. 211 пр. 2 вр. чл. 209 ал. 1 вр. чл. 29 ал. 1 б. „Б“ НК, законът предвижда наказание лишаване от свобода от три до десет години.

При индивидуализацията на наказанието по отношение на С., съдът прецени следното: съгласно разпоредбата на чл. 373 ал. 2 от НПК, в случаите по чл. 372 ал. 4 от с.к., при провеждане на съдебното следствие не се

извършва разпит на подсъдимия, на свидетелите и вещите лица за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като съдът, ако постанови осъдителна присъда, определя наказанието при условията на чл. 58а от НК.

Разпоредбата на чл.58а НК предвижда, че при постановяване на осъдителна присъда в случаите по чл. 373 ал. 2 от НПК, съдът определя наказанието лишаване от свобода, като се ръководи от разпоредбите на Общата част на този кодекс и намалява така определеното наказание с една трета.

Разпоредбата на чл.58а ал.4 НПК, предвижда възможност съдът да определи наказанието при условията на чл. 55 НК, ако са налице условията за това, като при едновременно наличие на предпоставките на разпоредбите на чл. 58а НК и чл. 55 НК, съдът следва да приложи тази на чл. 55 НК.

Съдът намира, че в случая наказанието по отношение на С. следва да се определи при условията на чл. 58а ал. 4 НК.

Действително, С. е с трайно установени престъпни навици, видно от осъжданията извън тези квалифициращи рецидива на деянието. Същият е е прекарал по-голямата си част от съзнателния си живот в затвора.

За да отчете какъв обем наказателна принуда да бъде упражнен по отношение на подсъдимия, съдът следва да прецени по какъв начин тези цели биха се постигнали най-пълно.

В конкретния случай, първоинстанционният съд отчита относителната тежест на всички обстоятелства от значение за определяне размера на наказанието, като приема, че са налице както отегчаващитеотговорността - наличието и на други присъди, извън тези обуславящи опасния рецидив, така и смекчаващи вината му - искреното съжаление за стореното още в хода на ДП, сравнително ниската стойност на причинената вреда.

Безспорно, социализацията на подсъдимия в обществото е трудна, но настоящият съдебен състав намира, че и прекомерността на наказанието – също не е в негова полза.

Целите на наказанието са да се въздейства върху личността на дееца до степен на поправяне и превъзпитаване, както да това да окаже възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото. Т.е., на първо място тази разпоредба поставя акцент върху специалната превенция – поправянето на осъдения. В крайна сметка, наказанието се налага, за да се превъзпита осъдения, за да е в състояние един ден да се върне в обществото и да се социализира.

Като съобрази гореизложеното съдът намира, че е налице превес на смекчаващите вината обстоятелства, като при индивидуализация на размера на наказанието, съдът взе предвид разпоредбата на чл. 58а ал.4 НК, съдът определи наказание по отношение на С. в размер на ДВЕ ГОДИНИ И ШЕСТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА. На основание чл. 57 ал.1 т.2 Б. »Б»

ЗИНЗС наказанието следва да бъде изтърпяно от С. при първоначален СТРОГ режим.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

По делото не са направени разноси и съдът не дължи произнасяне в тази насока.

При така изложените мотиви, съдът постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: